

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010693
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010693.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného T. D. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2016 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2015 sp. zn. 1T/58/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. D. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2015 sp. zn. 1T/58/2015 bol obžalovaný T. D. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v čase okolo 22,15 hod. 30.04.2014 v A. A. na ul. Fatranská 2, pred kaviarňou s názvom „Pod lampou“ po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol X. D., t. č. K., nar. XX.XX.XXXX tak, že ju udrul rukou zovretou v päšť do oblasti ľavej časti hlavy, po čom spadla na zem, čím jej spôsobil pohmoždenie v oblasti ľavého oka, otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 14 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. a) Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 30 dní.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným, a to X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. 7, A. A. škodu vo výške 1.071,20 Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava, krajská pobočka Skuteckého 20, Banská Bystrica škodu vo výške 1.574,74 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie obžalovaný T. D.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozsudkom prvostupňového súdu nesúhlasí. Dodal, že v priebehu celého trestného konania (prípravného konania i počas hlavného pojednávania) nebolo jediným relevantným dôkazom preukázané, že došlo k spáchaniu skutku, ktorý mu kládla obžaloba za vinu a že tento skutok spáchal on. Zdôraznil, že svedkovia V. K. a W. Q. prostredníctvom svojich výpovedí jednoznačne vyvrátili skutočnosť, že by z jeho strany došlo k akémukoľvek fyzickému útoku na poškodenú X. K.. Drobné odlišnosti vo výpovediach menovaných svedkov v zásade nemenia jednotnosť opisu skutkového deja a možno ich pripísať najmä odstupú času takmer 2 rokov od predmetnej udalosti a zároveň odlišnej interpretácii deja, čo však nemá vplyv na hodnovernosť a obsahovú jednotnosť ich výpovedí. Poznamenal, že čo sa týka svedka J. C. M., ktorý sa dňa 30.04.2014 nachádzal s poškodenou na mieste udalosti, ten pri svojom výsluchu tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pád poškodenej nevidel a jeho mechanizmus mu je známy len sprostredkovane t. z. tak, ako mu ho poškodená interpretovala. Okrem toho uvedený svedok nepotvrdil, že poškodená mala byť zranená priamo v oblasti oka, naopak vyjadril sa, že u nej registroval len hrču nad okom - na čele. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, ktorú sama poškodená uviedla, že

na čelo si prikladala ľad, ktorý si išla bezprostredne po páde vypýtať do pohostinstva. O údajnom zranení oka sa žiadnym spôsobom nezmienila. Podotkol, že poškodená počas celého trestného konania opakovane tvrdila, že mala odreté obe kolená a tiež lakeť, čo je v zásadnom rozpore so spôsobom, ako mala byť napadnutá úderom do oblasti oka. Je teda absurdné tvrdenie poškodenej, že predmetné zranenia si mohla spôsobiť, keď vstávala zo zeme, nakoľko mala na sebe oblečené rifle. Dodal, že poškodená nevstávala zo zeme sama, ale pomáhal jej vstať svedok J.. C. M..

Najdôležitejšou skutočnosťou, ktorá robí výpoveď poškodenej nedôveryhodnou, sú jej opakované opisy deja, ako malo k údajnému úderu dôjsť. Poškodená tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní tvrdila, že obžalovaný ju udrel ľavou rukou do tvárovej oblasti nad obočie - do spánkovej časti, pričom však znalec V.. J. tvrdenie poškodenej vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyvrátil s tým, že úder musel byť spôsobený pravou rukou a navyiac, v prípade, ak úder mal smerovať nad obočie do spánkovej časti tváre, v tejto súvislosti nemohol vzniknúť opuch v oblasti ľavého oka.

Spochybnil skutočnosť, za akých okolností a v akom čase vznikli fotografie, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiály. Vzhľadom na kvalitu, pôvod a oneskorené doloženie fotodokumentácie do vyšetrovacieho spisu možno dôvodne pochybovať, či zranenia vyobrazené na uvedených fotografiách sa vôbec viažu na udalosť zo dňa 30.04.2014. Záverom dodal, že namieta aj vzniknutú škodu, pretože zo zdravotnej dokumentácie jednoznačne vyplýva, že údajné zranenia poškodenej si nevyžiadali takú dobu liečenia, ako si poškodená účtovala, pričom poukázal na skutočnosť, že otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice boli výlučne založené len na subjektívnom tvrdení poškodenej. O toto tvrdenie sa opierali aj lekári v lekárskejších správach. Vzniknutý otras mozgu je možné výlučne zistiť len prostredníctvom CT vyšetrenia alebo odborného neurologického vyšetrenia, pričom samotné klinické vyšetrenie založené na posúdení vonkajších determinantov a len na základe subjektívnej výpovede poškodenej o svojom zdravotnom stave nie je postačujúce na diagnostiku otrasu mozgu. Pripomenul, že poškodená mala v minulosti dlhodobé problémy s chrbticou. V neposlednom rade poukázal aj na skutočnosť, že vplyv požitia alkoholu na vzniknuté zranenia poškodenej neboli v žiadnom štádiu trestného konania posudzované.

Vyslovil názor, že jeho odsúdenie vychádza z kvalifikácie zranenia údajnej poškodenej a celkového jeho mechanizmu, ktoré on nemohol spôsobiť. Uvedenú skutočnosť vyvrátila samotná poškodená, a to opisom smerovania útoku na jej osobu, pričom on akýkoľvek útok, či priamy alebo nepriamy smerom k údajnej poškodenej dôrazne popiera. Poznámeneal, že počas trestného konania vedeného voči jeho osobe nebol produkovaný ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by zakladal skutočnosť, že sa trestný čin, ktorý mu kládla obžaloba za vinu, stal. Tiež dodal, že súd pri hodnotení dôveryhodnosti jednotlivých výpovedí svedkov postupoval jednostranne a úplne abstrahoval - neprihliadol na tú skutočnosť, že svedok J.. C. M. je eventuálne tiež v kamarátskom, resp. v inom bližšom vzťahu s poškodenou. Tým reagoval na výpovede svedkov V. K. a W. Q., ktorí pripustili vo svojich výpovediach, že sú s ním v kamarátskom vzťahu.

Na záver uviedol, že znalec V.. J. sa vo svojom odbornom vyjadrení, tak vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní opakovane vyjadril, že pri posudzovaní mechanizmu zranení poškodenej vychádzal výlučne z predložených lekárskejších správ a priloženej fotodokumentácie zranení, pričom nemožno opomenúť existenciu zásadných rozporov vo výpovedi poškodenej, ktorá opakovane tvrdila, že údajný úder jej bol spôsobený ľavou rukou, ale znalec na hlavnom pojednávaní konštatoval, že sa jednalo o úder rukou pravou.

Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a aby sám rozhodol tak, že jeho spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodí.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol podané odvolanie zamietnuť, nakoľko považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné.

Poškodená na verejnom zasadnutí na otázku predsedu senátu, aby sa vyjadrila k fotodokumentácii nachádzajúcej sa v spisovom materiály uviedla, že prvý snímok jej spravil syn svojim mobilným telefónom ešte v ten večer, keď bola napadnutá a táto snímka je z urgentu zdravotného zariadenia, ktoré navštívila a ostatné 3 alebo 4 snímky sú z 01.05.2014, z 02.05.2014 a z 03.05.2014. K škode sa

vyjadrila len v tom slova zmysle, že si uplatňuje len výšku spôsobenej škody, ktorá jej bola priznaná prvostupňovým súdom, pričom nad rámec si neuplatnila žiadnu inú škodu.

Obhajkyňa obžalovaného predniesla svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a jej klienta spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný sa verejného zasadnutia nezúčastnil z dôvodu plnenia si pracovných povinností. Jeho obhajkyňa v jeho mene navrhla, aby verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por. a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolačný súd poznamenáva, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného T. D. podaná. Odvolačný súd zdôrazňuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a) Tr. zák. je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Súd hodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne aj presvedčivo rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a s akých dôvodov a prečo obžalovaného uznal vinným zo žalovaných prečinov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku totiž súd prvého stupňa analyzuje dôkaznú situáciu a vyjadril aj úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolačný súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, pretože by to bolo duplicitné - teda samoučelné.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolačný súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Odvolačný súd konštatuje, že dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate opakovaním jeho prednesov uskutočnených či už v prípravnom konaní alebo aj na hlavnom pojednávaní. Týka sa to predovšetkým spochybňovania vierohodnosti tvrdenia poškodenej o spôsobe jej napadnutia zo strany obžalovaného, ďalej úvah o zdravotnom stave poškodenej, ktorý podľa jeho názoru nekorešponduje či už s lekáorskými správami a ani so záverom znalca V. J. a v neposlednom rade aj s vyhodnotením výpovedí V. K. a W. Q., ktorých obsah vyznel v jeho prospech.

Súd prvého stupňa totiž na tieto námietky obžalovaného v odôvodnení rozhodnutia potrebným spôsobom a aj vyčerpávajúcim rozsahom reagoval, pričom s jeho záverom sa odvolačný súd stotožnil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Ak obžalovaný v odvolaní zdôrazňoval, že poškodená či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní tvrdila, že jej zranenie mal obžalovaný spôsobiť úderom ľavej ruky, odvolačný súd poznamenáva, že poškodená s absolútnou istotou túto skutočnosť neuvádzala a na hlavnom pojednávaní doslova uviedla, že ktorou rukou ju obžalovaný udrel to nevie, ale asi ľavou, pretože ak by

to bolo pravou, asi by ju zabil. S určitosťou však potvrdila, že pri páde nezavadila o žiadnu lavičku, ale padal a do čistého priestoru.

Ak obžalovaný spochybňoval pôvod a spôsob zabezpečenia fotodokumentácie, ktorá zachytila zranenia poškodenej, s týmto sa oboznámil nielen súd prvého stupňa, ale aj súd odvolací, pričom vysvetlenie resp. komentár poškodenej k ich vzniku a spôsobu vyhotovenia si odvolací súd osvojil, pretože tieto bez akýchkoľvek pochybností potvrdzujú skutočnosť, že v inkriminovanom čase bola poškodená napadnutá. Do týchto dôkazov zapadá aj lekárska správa z traumatologického oddelenia Fakultnej nemocnice s poliklinikou F. D. Roosevelta z 30.04.2014, zachytávajúca zdravotný stav poškodenej o 23.14 hod. a následne ďalšie lekárske správy na túto nadväzujúce.

Ak obžalovaný okrem iného spochybnil v dôvodoch odvolania aj rozsah zranení poškodenej, jeho tvrdenia sú žiadnym relevantným spôsobom nepodložené a jedná sa len o jeho subjektívny pocit smerujúci k zmierneniu resp. spochybneniu svojej trestno-právnej zodpovednosti, čomu však dôkazná situácia nijakým spôsobom nezodpovedá. Poškodená totiž ihneď po udalosti za pomoci svedka J.. C. M., ktorý priebeh jej napadnutia nevidel, vyhľadala lekársku pomoc a rozsah jej zranení je zachytený v lekárskejších správach, ako aj v znaleckom posudku, o ktorých objektivite nemal pochybnosti ani odvolací súd.

Za daných skutočností a na základe dôkazov, ktoré boli súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prebraté, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný dňa 30.04.2014 v čase okolo 22.15 hod. v A. A. na ul. Fatranská 2 pred kaviarňou s názvom „Pod lampou“ po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol X. K., čím jej úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď zistil všetky skutočnosti rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle ustanovenia § 34 a nasl. Tr. zák. Bral do úvahy spôsob spáchania skutku, motív, spôsobený následok ako i osobu obžalovaného, pričom u neho zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., teda že v minulosti viedol riadny život a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. a) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Okrem toho dôsledne vyhodnotil osobu obžalovaného a zistil, že je zamestnaný, má pravidelný príjem, priestupkovo bol celkovo 6-krát postihnutý za priestupky na úseku dopravy a v jednom prípade za priestupok proti verejnému poriadku. Z odpisu registra trestov vyplýva, že súdne trestaný bol len raz, a to v roku 2003, pričom sa na neho hľadí, ako keby súdom trestaný nebol.

Trest uložený súdom prvého stupňa, a to peňažný trest vo výške 500,- Eur za súčasného ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 30 dní pre prípad, ak by obžalovaný úmyselne zmaril výkon tohto trestu, zohľadňuje tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a takýto trest je potrebný, aby sa obžalovaný v budúcnosti vyvaroval páchaniu protispoločenskej činnosti.

Ak obžalovaný spochybňoval v dôvodoch odvolania aj výrok súdu o náhrade škody, odvolací súd zdôrazňuje, že škoda zo strany poškodenej X. K., ako aj Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava, bola riadne a včas uplatnená zodpovedajúcim spôsobom vyčíslená a preto výrok o náhrade škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. bol správny a zákonný.

Nakoľko odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, odvolací súd ho v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.